

ՍՈՒՐԲ ԶԱԿՈՒԹ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Վերափոխմէն Ետք Առաջին Կրթակի

20 ՕԳՈՍՏՈՍ 2016

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ 1
«Ուխտին Տապանակը» (34)	Էջ 2
Ծանուցում	Էջ 4

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ԱՌԱԿՆԵՐՈՒ ԳԻՐՔԵՆ (11.30-12.4)

Արդար գործերու վարձքը կեանք
Է. անօրէնները վաղահասօրէն
պիտի կորսուին: Երբ արդարը
Գիտութիւն սիրողը
կը սիսալները կ'ընդունի.
յանդիմանութիւն ատողը անմիտ է: Լաւ
մարդուն՝ Տէրը շնորհք կու տայ, մինչ կը
դատապարտէ չարամիտը: Զարութիւնը
մնայուն յաջողութիւն չի բերեր, մինչ
արդարներու արմատը ո'չ ոք կրնայ
շարժել: Առաքինի կին մը ամուսինին
համար թագ է, մինչ անպատիւ կինը անոր
ոսկորները կրծող խլիրդի կը նմանի:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱԾ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԱՄԱԿԻՆ (6.16-7.1)

Արդարեւ մե՛նք ենք կենդանի
Աստուծոյ տաճարը, ինչպէս
Աստուծ ինք ըստաւ.
«Անոնց մէջ պիտի բնակիմ եւ անոնց

հետ պիտի ապրիմ: Ես իրենց
Աստուծը պիտի ըլլամ եւ
անոնք իմ ժողովուրդս»:

Ահա թէ ինչո՞ւ Աստուծ
կը հրահանգէ մեզի.

«Անջատ եւ հեռու կե-
ցէք հեթանոսներէն. պիղծ
բաներու մի՛ դպչիք, եւ ես ձեզ պիտի
ընդունիմ, ձեզի հայր պիտի ըլլամ եւ դուք
իմ տղաքս եւ աղջիկներս
պիտի ըլլաք, - կ'ըսէ
ամենակալ Տէրը»:

Սիրելիներ, այս խոս-
տումները մեզի՛ եղած
են: Ուստի հեռու մնանք
մարմնական եւ հոգեկան
ամէն պղծութենէ, մենք
մեզ կատարելապէս մաքրենք՝ Աստուծոյ
երկիւղովը ապրելով:

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԽԵՏԱՐԱՆԻՆ ՀՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ

(1.39-56)

Կոյն օրերուն Մարիամ ճամբայ
ելլելով աճապարանքով գնաց
Յուղայի լեռնային շրջանի քաղաքներէն
մէկը: Հոն Զաքարիայի տունը մտնելով
եղիսարէթի ողջոյն տուաւ:
Երբ եղիսարէթ Մարիամի
ողջոյնը լսեց, իր որովայնին
մէջ երեխան շարժեցաւ եւ
եղիսարէթ Սուրբ Հոգիով
ներշնչուած՝ բարձրածայն
ըստաւ. «Կիներուն մէջ օրհնեալ ես դուն եւ

«Անոնց
մէջ պիտի
բնակիմ
եւ անոնց
հետ պիտի
ապրիմ»:

... մենի մեզ
կատարե-
լապէս
մաքրենի՝
Աստուծոյ
երկիւղովը
ապրելով:

օրհնեալ է զաւակը որ կը կրես որովայնիդ
մէջ: Ի՞նչ երջանկութիւն,
որ Տիրոջս մայրը ինծի
կ'այցելէ, որովհետեւ
երբ ողջոյնդ լսեցի,
երեխաս ուրախութեամբ
շարժեցաւ որովայնիս
մէջ: Երանի՛ քեզի որ
հաւատացիր, որովհետեւ
Աստուծոյ կողմէ քեզի

ըսուածները պիտի կատարուին»:

Մարիամ ըսաւ.

«Ինչպէ՛ս Տէրը գովաբանեմ. ահա
հոգիս կ'ուրախանայ Աստուծով, իմ
Փրկիչովս, որովհետեւ ան տեսաւ իր
աղախինին հեզութիւնը:
Եւ ասկէ ետք բոլոր
ազգերը երանի պիտի
տան ինծի, քանի Հզօրն
Աստուծ ինծի համար

մեծամեծ գործեր կատարեց. Սուրբ է
անունը անոր: Բոլոր ժամանակներուն մէջ

«... Բոլոր
ժամանակ-
ներուն մէջ
ողորմութեամբ
ան կը նայի
աստուածավախ
մարդոց վրայ: Իր
զօրաւոր բազուկով
ոչնչացուց հպարտ-
ները՝ իրենց բոլոր
խոր հուրդներով:
Գահազրկեց Հզօրները

եւ բարձրացուց խոնարհները: Անօթիները
բարիքներով լիացուց, մինչ հարուստ-

ները դատարկածեռն
արձակեց: Պաշտպան
եղաւ իր ծառային՝
իսրայէլի, որովհետեւ
յաւերժական ողորմու-

թիւն խոստացած էր մեր հայրերուն՝
Աբրահամի եւ անոր զաւակներուն»:

Մարիամ շուրջ երեք ամիս Եղիսաբէթի
մօտ մնալէ ետք վերադարձաւ իր տունը:

«ՈՒԽՏԻՆ ՏԱՊԱՆԱԿԼ»

Կրկին Կաթողիկոսութեան
Սրբն Ասթրիկս
Փոխառութեանը

ԳԱՌՆԻԿ Ա. Ք. Գ.

ԿԻԼԻԿԻՈՅ ԱՂԵՏԸ

3ա

«Կեավուրլար երլան տըրլար, սօգարլար. օնլարըն
պաշընը էզմէտիքնէ պիզ միւսլիմանլար րահաթ օլա-
մայրզ», - հօծա մը մզկիթէ մզկիթ իր ամբոխավար
քարոզները աւարտած էր հասարակաց ատելութիւնը
այսպէս բարձրածայնելով496:

1909-ի Ապրիլ 1/Ապրիլ 14-ին, ատելութիւնը կա-
տաղօրէն թափուեցաւ ընդհանրապէս Կիլիկիոյ քրիս-
տոնեաներու զլիսուն վրայ, եւ անոնց մէջ հայերուն՝
խստագոյն սաստկութեամբ: Կիլիկիոյ Աղէտին առաջին
ջարդը սկսաւ այդ թուականին, եւ տեւեց մինչեւ Ապրիլ
4/Ապրիլ 17:

Քանի «մահաբեր հարուածին բուն կեդրոնական
ծանրութիւնը կրեց Ատանա քաղաքը»⁴⁹⁷, Աղէտը
նաեւ երեեմն «Ատանայի ջարդը» կոչուած է: Բայց
հարուածին ենթարկուեցան նահանգին բոլոր աւաններն
ու գիւղերը եւս:

Մարտ 31/Ապրիլ 13-ի ցերեկին, - պատմած է Թերզ-
եան, - սոսկալի ահօւգողի մատնուած էր Ատանայի
հայութիւնը: Մինչ թուրքեր, քիւրտեր, չէրքէներ,
կրէտացի իսլամներ եւ այլք զէնք կը փոխադրէին ու
կը բաժնէին իրենց մէջ: Իրիկուան դէմ, քաղաքին
շրջականերէն զինուած ճերմակ փաթթոցաւորներ
խուժած էին նահանգային կառավարութեան դուռը,
եւ պահանջած որ պաշտօնապէս ջարդի հրաման
արուի: Կուսակալը՝ ձէվատ պէյ կ. Պոլիս հեռագրած
էր, ապա պատուիրած գոռացող ամբոխին տուն դառ-
նալ եւ սպասել: Գաղանացեալները հասկցած էին
տուն դառնալու եւ սպասելու պատուէրը, ու անցած
գործի: Բրտութեան եւ սպանութեան դէպեքեր, թիրախ՝
քրիստոնեաները, ընդհանրապէս: Ապրիլ 1-ի ցերեկն

Էր. ոստիկաններն ալ խառնուած էին խուժանին: Քաղաքին կեղրոնը ծայր առած էր շուկաներուն թալանը: Անդին՝ շրջակայ թաղերուն մէջ՝ ջարդերը: Այս օրը՝ շուկաներու թալան, եւ քաղաքակեղրոնէն դուրս՝ թուրք թաղերուն մէջ բնակող կամ պանդոկներու մէջ մնացող քրիստոնեաներու կոտորում: Հետզհետէ յարձակման օղակին սաստկընթաց սեղմում: Արդէն թուրք թաղերուն հայերը ամբողջապէս ջարդուած էին: «Վերջին Դատաստանի օրը չի կրնար ըլլալ երբեք այն զարհուրելի օրուան պէս», - ըսած է վկայագրողը: Երեսուն հազար վայրենիներու առջեւ՝ հայերն ալ անցած էին ճգնաժամային բուռն դիմադրութեան մը: Զայն վարած էին 173 դիմադրողներով, թէեւ պահ էր եղած, երբ ամէն կողմ միծ ու պատիկ, ծեր, տղայ, հարուստ եւ աղքատ առանց խարութեան փողոց իջած էին եւ զէն ի ձեռին դիմադրելու ելած: Մուռթին կոխելով՝ թշնամիները քրիստոնեայ թաղերուն չորս կողմերը կրակ էին նետած: Աչուկի հրդեհներ տարածուած էին ամենուրէք: Ապրիլ 2-ին, յարձակումները կրկնապատկուած էին: Ժողովուրդը եկեղեցիներ փութացած եւ հաւաքուած էր, մանաւանդ «օտարահպատակ չէնքեր»ու մէջ ապաստանած: Հայոց թաղերուն սահմանները նեղցած էին: Հրդեհները մօտեցած եւ պաշարած: Սակայն առնուած էր որոշումը մինչեւ վերջին վայրկեանը դիմադրելու, որովհետեւ կար համոզումը, որ եթէ անձնատուր ըլլային, անպայման պիտի ջարդուէին, եւ անմիջապէս: Ապրիլ 3-ին, յարձակումները ա'լ աւելի սաստկացած էին, որովհետեւ թշնամին շատցած էր. Հալէպէն ու Սեբաստիայէն մինչեւ Կիլիկիոյ սահմանները ապրող ոճրալները վազած էին Ատանայի վրայ, որով «ծովածաւալ համեմատութիւն մը» առած էր անոնց զանգուածը: Եւ երբ անօթութիւնը տիրած էր եւ ինքնապաշտպանութեան ուազմանիւթը սպառած ու յոյսի որեւէ նշոյլ ալ չէր մնացած, խորհրդակցութիւն կատարուած էր եւ որոշուած հայցել գթութիւնը նահանգային կառավարութեան, որ Ապրիլ 4-ին, «պաշարման վիճակ» յայտարարած էր: Թշուառութիւնը՝ յետին աստիճանի հասած, եւ հազարաւոր ընտանիքներ անտուն անտէր մնացած էին: Փողոցները դիակներով էին լեցուած, անթիւ անհամար հայեր՝ անշունչ կամ կիսամեռ պառկած: Անոնք աղբակառքերով հաւաքուած եւ թափուած էին Սիհուն գետին մէջ⁴⁹⁸:

Այս մասին Արարատ ամսագրին մէջ, Կ. Պոլսոյ թերթերէն քաղուած է հետեւեալ տեղեկատուութիւնը. «Զարդ, թալան, հրդեհ, երեքը մէկ սկսած է Ապրիլ 1-ին ցերեկուան ժամը 4.00-ին, եւ տեւած է մինչեւ Ապրիլ 3 ցերեկուայ ժամը 10.30, այն է՝ ծիշը 54 ժամ ամբողջապէս: Կեանքի կորուստը համագումար 3000 հոգի աւելի կ'ենթագրուի, շատերը այս թիւը 6-7000 կը բարձրացնեն: Ասոնցմէ միայն 2-300-ը կը բաղկանայ թուրքերէ, քիւրտերէ եւ ֆէլլահներէ, որոնք սպաննուած են պաշտպանողական հայ ոյժերու կողմէ, ջարդի եւ թալանի համար անոնց ըրած յարձակումներուն ատեն, զանազան վայրերու մէջ: Մնացեալը, 3000 հոգի, կը բաղկանայ հայերէ, կան նաեւ անկարեւոր թիւով յոյներ, արաբ-ուշագներ եւ օտարականներ (...): Հայ ջարդուածներն են, ընդհանրապէս, փախուստի խուճապին պահուն փողոցները եւ քաղքին շրջակայքը գտնուողները, անպաշտպան

տուներու մէջ ձերբակալուածները, եւ հրդեհուած տուներու մէջ ողջ այրուածները: Ատանայի եւ շրջականներու մէջ 20,000 հայութիւնը բոլորովին բնաշխնջ պիտի ըլլար, եթէ մանաւանդ որեւէ կերպով ճողովրելով մասնաւոր ապաստանարաններու մէջ չժողովուէին ու ինքնապաշտպանութեան դիմած չըլլային: Սոյն ապաստանարաններուն կարեւորներն են. 1. Ստեփաննոսի եկեղեցին, որուն մէջ խոնուած էր 2000 հոգի. 2. Ս. Աստուածածնայ եկեղեցին՝ 1500 հոգի. 3. Հայ Բողոքականաց եկեղեցին՝ 1000 հոգի. 4. Ամերիկան Աղջկանց վարժարանը՝ 1000 հոգի. 5. Ժէզուիթներուն եկեղեցին, չէնքերը՝ աւելի քան 6000 հոգի. 6. Թրիփանիներու գործարանը՝ 500 հոգի. 7. գերմաններու գործարանը՝ 500 հոգի (...): Ապրիլ 3-էն սկսեալ դիակները կը հաւաքուին քաղաքին փողոցներէն ու կառքերով կը տարուին Սիհուն գետը կը թափուին: Սակայն ամբողջ քաղաքին մէջ սոսկալի գարշահուսութիւն կայ եւ շատ կը վախցուի մօտալուտ համաճարակէ մը:

Ատանայի շրջակայքը եղող գիւղերուն մէջ եւ ոչ մէկը չէ մնացած, ամբողջ ջարդուած են»⁴⁹⁹: Նոյն յօդուածը ակնարկած է նաեւ ամբողջական թալանին եւ տնտեսական կորուստին⁵⁰⁰:

Մինչ Ատանա քաղաքն ու շրջակայքը մոլեգին ախրժակի թիրախի էին, նոյնին շուտով ենթարկուած էին Տարսունն ու շրջակայքը, Մերսինն ու շրջակայքը, Համիտիէն, Օսմանիէն, Հասան Պէլլին, Կարս Պազարն ու այլ վայրեր: Տէօրթ-Եօլի, Հաճընի ու Վահկայի, եւ Սիսի ինքնապաշտպանութիւնները՝ հրդեհն եւ արիւնէն գրեթէ ազատած էին զանոնք:

Սահակ Կաթողիկոս այն սեւ օրերուն, երբեմն աղա-չական եւ երբեմն բուռն հեռագիրներ տեղացուցած էր, ինչպէս Օսմաննեան Կառավարութեան, Ներքին Գործոց Նախարարին, Արդարադատութեան Նախարարին, նահանգային ու տեղական իշխանաւորներու եւ Պատրի-արքարան:

Հստ Օսմաննեան Կառավարութեան յղեալ Ապրիլ 8 թուակիր անոր հեռագիրին, Ատանայի կեղրոնին մէջ «հանդարտութիւն եւ ապահովութիւն» հաստատուած է: «Անդորր վիճակ»ը հսկողութեան տակն է զինուորական ոյժին: Կազմուած են խառն յանձնախումբեր՝ շրջելու համար ժողովուրդին մէջ եւ յորդորելու՝ «յարգել Շէրի-այի եւ Սահմանադրութեան տրամադրութիւնները», քանի որ անոնք «ամէն կարգի ժողովրդեան իրաւունքները պիտի պահպանեն եւ ապահովեն»: Ճէպէլ Պէրէքէթի, Տէօրթ-Եօլի, Թարսուածի, Օսմանիէի եւ Պահ-չէի եւ այլ բազում քաղաքներու եւ գիւղերու մէջ աւելումներ, սպանութիւններ եւ յափշտակութիւններ կատարուած են եւ կը շարունակուին⁵⁰¹:

(Շարունակելի 34)

ԱՂԲԻՒՐՆԵՐ ԵՒ ԾԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

496.- ՄԱՊ, է 30:

497.- ԵԱՊ, է 212:

498.- Տեսնել մանրամասնութիւնները ԹԿԱ, է 25-59:

499.- Ա.Բ, Յուլիս-Օգոստոս, 1909, է 663, 664:

500.- Ն, է 664-665:

501.- Ն, Մայիս-Յունիս, 1909, է 529:

Ա. ՅԱԿՈԲ ԱՌԱԶՆՈՐԴԱՆԻԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
Մանկապատանեկան Պատարագ

Զօն Նոր Ծաղիկի Տասնամեակին

Երգահան՝ Արեգ Լուսինեան

Խմբավար՝ Տիկ Էլո Պատրինի-Հարպոյեան
Երգեհոնահար՝ Տիկ Դավար Հարպոյեան-Գալլողեան

Շաբաթ, 21 Հոկտեմբեր 2017-ի
երեկոյեան ժամը 7.00-ին

CENTRE ARMÉNIE

1025 Boul. Elizabeth, Laval (Qc) H7W 3J7

Ի նպաստ
Ստեփանակերտի
(Արցախ) ՀՕՄ Սուէ
մանկապարտէզին

ՏԱՐԱՎՈՐ ՄԱՍՆԱԿԴՐՈՒՄ
ԵՎ ԱՌԵՎԱԿԱՆ ԹԵՂԻՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
514-331-5445 X 202